

עמ"ת 41039/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 41039-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
העוררת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
פלוני (עציר)

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופטת כרמית פאר-גינת) מיום 16.1.2023 במסגרת תיק מ"ת 16424-01-23.

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג) בשלושה אירועים שונים.
- המשיב נעצר ביום 30.12.2022 לאחר שהוגשה תלונה מטעם אשתו, באשר לכך שבוצעה בה תקיפה אשר גרמה לה חבלות של ממש בסמוך לפני הגשת התלונה, ובמסגרת החקירה התלונה בת הזוג על תקיפות נוספות בחודשים מאי ויולי 2022.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
- בבית המשפט קמא התקיימו דיונים, נשמעו טענות הצדדים ובהחלטה נשוא הערר קבע ביהמ"ש קמא כי קיימות ראיות לכאורה, כי קיימת עילת מעצר וכי הוא מורה על מעצרו של המשיב באזוק אלקטרוני עד תום ההליכים, במקביל למינוי ארבעה מפקחים אנושיים, והכל כפי שפורט בהחלטה קמא.
- המדינה הגישה ערר על החלטה זו וטוענת כי מן הראוי להורות על מעצרו בפועל של המשיב עד תום ההליכים, ולחילופין, כי היה מקום לקבל תסקיר של שירות המבחן עובר למתן ההחלטה בדבר מעצר באזוק אלקטרוני. המשיב מבקש שלא להתערב בהחלטה קמא.
- על מנת שלא להאריך יתר על המידה, לא אחזור על טענות הצדדים - אשר פורטו בכתב ובעל-פה, אגב הפנייה לטיעונים בבית המשפט קמא, לפסיקה ולתיק החקירה (שהושאר לעיוני).
- לאחר שקילת טענות הצדדים, סבורני שיש לפנות לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר לגבי המשיב ולאחר שיוגש - לקיים דיון נוסף בבית המשפט קמא.
- בית המשפט קמא הנכבד, בהחלטתו המפורטת והמנומקת, התייחס לכך שעל פי סעיף 22ג(ב)(1) לחוק המעצרים - כאשר עסקין בעבירות אלימות במשפחה - "לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא הגשת תסקיר מעצר ... אלא מטעמים חריגים שירשמו ...".
- בית המשפט קמא מונה בהחלטתו כמה וכמה טעמים אשר עולים בגדר אותם טעמים חריגים, המצטברים

לשיטתו כדי בסיס להוראה בדבר מעצר באזוק אלקטרוני ללא הכנת תסקיר (אם כי יוער שבמקביל הורה בימ"ש קמא על הכנת תסקיר לקראת דיון המשך שנקבע לפברואר 2023, לצורך שקילת האפשרות להורות על שינוי בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני).

10. אין מחלוקת כי השיקולים שמנה בית המשפט הם שיקולים אשר הוכרו בפסיקה ככאלו אשר יכולים להיות "טעמים חריגים". אני אף מסכימה עם עמדת ב"כ המשיב כי המחוקק לא מנה מה הם "טעמים מיוחדים" אפשריים, וכי המדובר בשיקולים יצירי הפסיקה ואף אין המדובר ברשימה "סגורה". עם זאת - דומני כי במקרה זה יש צורך בהכנת תסקיר עובר למתן החלטה בנוגע למעצר בפיקוח אלקטרוני.

11. ראיות לכאורה - ביהמ"ש קמא ציין כי קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש באשר לאירוע המרכזי, אך לגבי שני האירועים הקודמים קבע כי הראיות דלות ולא מבוססות. סבורני כי קיימות ראיות לכאורה הן לגבי האירוע אשר לאחריו הוגשה התלונה והן לגבי האירועים הקודמים.

12. לגבי האירוע מדצמבר 2022 אשר לאחריו נעצר המשיב - יש לראות כי הראיות בהקשר זה כוללות את הודעת המתלוננת מיום 30.12.2022, בה היא מפרטת שבינה לבין המשיב התפתח ויכוח, המשיב קילל אותה, זרק כוס לעברה, חנק אותה עם הידיים, משך לה בשערות, החל לבעוט בה ונתן לה "כאפות לפניו" אשר הביאו לכך שהיא נפלה על הרצפה ולאחר האמור הוא המשיך לבעוט בה באזור הבטן, לקח בכוח את מכשיר הטלפון הנייד שלה ויצא מהבית. היא אף טוענת כי אין זו הפעם הראשונה שבה המשיב מפגין כלפיה אלימות והעידה כי הוא "תמיד מרביץ" אך היא לא התלוננה במשטרה עד עתה כי היא פחדה ומפחדת ממנו (הודעתה בשורות 7-2; שורה 15 ושורה 23). לגבי אירוע זה נחקרה המתלוננת שנית ביום 1.1.2023 וחזרה על התיאור (שורות 63-62) וכאשר היא חוזרת על התיאור ולפיו במהלך האירוע המשיב קילל אותה, משך אותה בשיער, חבט בה, היא נפלה על הרצפה, הוא בעט בה בבטן ולאחר מכן יצא מהדירה. לגבי אירוע זה, קיימות גם תמונות ותיעוד רפואי מהמרכז הרפואי לגליל אשר לשם הגיעה המתלוננת ביום 30.12.2022 בשעה 23:34, התלונה על כך שהיא הותקפה בבית על ידי בן הזוג ומהתיעוד האמור עולה כי הממצאים שנמצאו עולים בקנה אחד עם התיאור של האירוע כפי שמתואר מפי המתלוננת ובמיוחד אפנה לתמונות שסומנו בתיק החקירה באותיות מ"ד. עדות נוספת נגבתה מהמתלוננת ביום 3.1.2023 ואף שם היא חזרה על התיאור לגבי האירוע באופן דומה (פסקאות 1-8). בנוסף, קיימים בתיק XXX טפסים של סיכום חקירת ילדים וזאת לאחר שנחקרו XXX הבנות הקטינות של המתלוננת והמשיב אשר היו נוכחות בדירה, כך לפי הטענה, במועד האירוע בדצמבר 2022 וראו את המתרחש. האמור ב-XXX מסמכים אלו מהווה תימוכין משמעותי לתיאור של המתלוננת ובוודאי שכאשר שוקלים במצטבר את הנתונים שקיימים בתיק בשלב הזה, הרי שיש ראיות לכאורה בנוגע לאירוע האחרון בזמן.

13. אינני מתעלמת מכך שהמשיב טוען מצדו כי במסגרת אירוע זה המתלוננת תקפה אותו "תקיפה הדדית" ולמעשה הוא טוען כי היא זו אשר החלה את המריבה והיא זו שהתנפלה עליו (הודעתו מיום 31.12.2022 בשעה 20:44, פסקאות 46-57) והוא אף טוען שהיא שרטה אותו באזור הצוואר (שריטה אשר ניתן לראות בתמונות של המשיב אשר סומנו באותיות טק/4 בתיק החקירה (מסמך מ"ו)). עם זאת, סבורני כי נוכח התשתית שקיימת בתיק אכן יש לקבוע כי יש ראיות לכאורה לגבי האירוע העיקרי מדצמבר 2022 (כפי שגם קבעה כב' השופטת קמא), וההכרעה בין הגרסאות של המתלוננת למול המשיב תתבצע במסגרת התיק העיקרי.

14. לגבי האירוע ממאי 2022 - המתלוננת בהודעתה במשטרה מיום 1.1.2023 תיארה (בשורות 45-35) כי באירוע זה המשיב זרק עליה מאפרה מזכוכית אשר פגעה לה בכתף ולאחר מכן נשברה ובהמשך נתן לה "כאפה" בפנים עד שהעין נהייתה כחולה. המתלוננת נדרשה שוב להתייחס לאירוע זה בהודעה שלה מיום 3.1.2023 וצינה כי האירוע היה "כשהוא היה עצבני, כשהימים השחורים" וחזרה על אותו תיאור בסיסי לפיו המשיב זרק לעברה מאפרה

שפגעה לה בכתף, עפה אל הקיר והתנפצה לרסיסים ולאחר מכן נתן לה "כמה כאפות בעין והיה לי כחול" (פסקה 8). היא אף ציינה שוב, שהיא צילמה את החבלה בעין למרות שלא פנתה לקבל טיפול רפואי. כאשר המשיב התבקש להתייחס לאירוע זה, הוא הכחיש שהוא זרק עליה מאפרה או שפגע בה באזור העין (חקירה מיום 4.1.2023 פסקה 1) אך לאחר מכן כאשר התבקש להסביר מדוע הייתה למתלוננת חבלה באזור העין (ואף הוצגה לו תמונה שבה נראית המתלוננת עם חבלה כחולה מעל העין - סומן טק/1, מסמך מ"ה בתיק החקירה), השיב כי הוא לא זוכר ויכול להיות שזה היה מתוך הגנה עצמית והוא לא התכוון לפגוע בה (שם, בפסקה 3).

15. לגבי האירוע מיולי 2022 - בהודעה מיום 1.1.2023, המתלוננת מספרת גם על האירוע מיולי ומציינת כי האירוע התרחש כאשר המשיב היה "בימים השחורים שלו אחרי הסמים" (שורה 48) וטוענת כי באותו יום הוא נתן לה אגרוף בעין והעין נעשתה כחולה. בחקירה ביום 3.1.2023 המתלוננת מתייחסת שוב לאירוע וחוזרת על התיאור ולפיו היה ויכוח בין השניים והמשיב "קם ונתן לי אגרופים לפניו ושוב פעם היה לי כחול בעין" (שם, פסקה 12). המשיב התבקש להתייחס לתלונתה ולפיה הוא חבט בה באגרופים באזור הפנים וגרם לה לחבלה בעין, ותשובתו הייתה "אין דבר כזה" (חקירה מיום 4.1.2023, פסקה 3).

16. אשר על כן, אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה גם לגבי שני המקרים הקודמים ולכן שעה שביהמ"ש קמא קבע כי אחד מהטעמים החריגים הינו שהראיות לגביהם הם דלות, אזי שהמדובר בטעם שלשיתי לא מתקיים.

17. מיקום המעצר בפיקוח אלקטרוני - ביהמ"ש קמא הנכבד מוצא כי טעם חריג נוסף הינו מיקום המעצר, שכן המתלוננת עברה יחד עם הבנות הקטינות אל בית הוריה ב-XXX והמעצר בפיקוח אלקטרוני אמור להיות בדירה ששם גרו בני הזוג עובר לאירוע ב-XXX. אכן יש מרחק משמעותי ביותר בין XXX לבין XXX, אלא שמקריאת המסמכים בתיק לרבות מתיק הרווחה, עולה תמונת מצב מורכבת בכל הנוגע לאפשרות שהמתלוננת והבנות הקטינות יוכלו להישאר ולגור בבית הוריה ב-XXX למשך תקופה ממושכת ובוודאי שעד תום ההליכים. הנה כי כן, נוצר מצב שבו המתלוננת והקטינות הן אלו שנאלצות לעזוב את המקום שבו הן גרות ואת מרכז חייהן על מנת לקיים פער גיאוגרפי בין לבין המשיב. נקודת מוצא זו מעוררת בעיני קושי ואף אם היא יכולה להוות מענה הולם לתקופה מסוימת, יש צורך בתסקיר בין היתר כדי לבדוק אם הסדר זה יכול לשמש לאורך זמן.

18. לגבי הטענה כי המתנה לתסקיר אורכת פרק זמן רב - אומר כי שירות המבחן אכן מצוי בקשיים והכנת תסקיר דורשת פרק זמן ממושך, ואמנם בית המשפט העליון הביע עמדתו לפיה האמור מחייב שינוי בהתנהלות בתי המשפט כך שיש לשקול בקפידה אימתי יש הכרח בהכנת תסקיר ומתי ניתן להגיע להכרעה גם ללא הנתונים שמובאים באמצעות התסקיר נוכח פרקי הזמן הארוכים הנדרשים להכנתו (בש"פ 7892/22 סולטנה נ' מדינת ישראל (28.11.2022)). עם זאת, בית המשפט העליון גם קבע כי במקרה בו העבירות המיוחסות למשיב ואשר לגביהן קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, מקימות חזקת מסוכנות חקוקה הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, וכאשר עסקינן "בעבירות במסגרתן מופעלת אלימות - פיזית ומילולית - בדל"ת אמותיו של בית המשפחה, כלפי בני המשפחה, מן הראוי הוא לפנות לשירות המבחן לצורך בחינה מקצועית של מסוכנות מבצע העבירה, וכן אפקטיביות חלופת המעצר המוצעת לרבות טיב המפקחים. ניסיונו והכשרתו המקצועית של שירות המבחן יכולים לסייע רבות לבית המשפט בבחינת יכולתה של החלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת, מטבע הדברים, מאדם שחשוד בביצוע עבירות מסוג זה" (בש"פ 4224/19 מדינת ישראל נ' מסאלחה (23.06.2019)), וראו פסיקה דומה בה נקבע כי למרות שמשך הזמן הנדרש לצורך הכנת תסקיר ממושך ועולה כדי שיקול של ממש - בעבירות של אלימות במשפחה, הצורך בהכנת תסקיר הינו צורך של ממש בשל הנסיבות בהן מבוצעות עבירות אלו, לעתים במסגרת מערכת יחסים מורכבת שמן הראוי לקבל לגביה נתונים על ידי אנשי מקצוע (כגון עמ"ת (מחוזי חי') 47696-10-21 מדינת ישראל נ' מנסור (24.10.2021)).

19. שימוש בסמים - בהודעתה מיום 1.1.2023, מסרה המתלוננת כי המשיב משתמש בסמים ולטענתה מדובר בסמים מסוג קריסטל וקוק (שורה 9 להודעתה). היא אף מסבירה כי אף היא עשתה שימוש בסמים אך הפסיקה, ולעומתה המשיב ממשיך את השימוש בסמים באופן קבוע והתנהגותו האלימה כלפיה מושפעת מהשימוש בסמים (שורות 32-33 ושורות 46-47 לאותה הודעה). המשיב נחקר לגבי נושא השימוש בסמים בחקירתו מיום 2.1.2023 בשעה 14:49 ומסר כי הוא שותה מעט אלכוהול ומעשן מעט סמים מסוג גראס או חשיש וכאשר הוא נשאל אם הוא מעשן קוק טען כי הרבה זמן כבר לא עישן קוק. אין בתיק חוות דעת מקצועיות אשר מהן ניתן לקבל תמונת מצב מדויקת יותר באשר לטענה של המתלוננת לגבי השימוש התכוף בסמים, סוג הסמים, או ההשפעה שיש להם על המשיב, אך סבורני כי מן הראוי היה לתת משקל משמעותי לנושא זה במסגרת השיקולים אשר בהם עוסקת ההחלטה בה עסקינן. אכן גם בהקשר זה המדובר בגרסה מול גרסה, כאשר לשיטת המתלוננת המשיב עושה שימוש קבוע בסמים ויש להם קשר ישיר להתנהגותו האלימה כלפיה, ומנגד, לשיטת המשיב - הוא לא עושה שימוש בסמים כלל וכלל ומי שצורכת סמים היא דווקא המתלוננת, אך כידוע בשלב זה ביהמ"ש אינו נדרש לקבוע ממצאים ברורים ולשיטתי הנתונים שמסרה המתלוננת די בהם כדי לחייב את המסקנה שנושא השימוש האפשרי בסמים חייב היה לבוא לידי ביטוי במסגרת מכלול השיקולים וזהו נושא נוסף שיקבל ביטוי בתסקיר.

20. העדר עבר פלילי - למשיב אין עבר פלילי ואכן זה יכול לתמוך בטעמים החריגים שיאפשרו לוותר על הכנת תסקיר, אך בנסיבות ונוכח העובדה שהמתלוננת מוסרת שהיו אירועים קודמים, יש לנתון זה משקל מופחת.

21. טיב המפקחים - אני מסכימה עם ביהמ"ש קמא לגבי כך שמדובר במפקחים ראויים ומרשימים אשר יכולים למלא נאמנה את מלאכת הפיקוח ועם זאת דומה כי זהו הטעם החריג היחיד המהותי.

22. אני ערה לכך כי בתי המשפט חייבים לגלות ריסון לעת שקילת התערבות בהחלטות של בתי המשפט קמא בנוגע לשאלה אם להפנות לתסקיר אם לאו (וראו לדוגמא את בש"פ 6217/21 **אסולין נ' מדינת ישראל** (14.09.2021) ובש"פ 3888/21 **קטאווי נ' מדינת ישראל** (08.06.2021)), אם כי יש לזכור שבאותם מקרים דובר בהחלטה לגבי שחרור למעצר בית ולא בהחלטה לגבי מעצר בפיקוח אלקטרוני המחייבת הכנת תסקיר בהתאם להוראת החוק שפורטה מעלה). בכל מקרה - מצאתי כי המקרה הנוכחי מחייב הכנת תסקיר, כפי שפורט מעלה.

23. אשר על כן - אני משיבה את התיק לבית המשפט קמא על מנת שיקיים דיון נוסף לאחר שיוגש תסקיר של שירות המבחן למבוגרים. על מנת להחיש את הכנת התסקיר - אבקש מהמזכירות לפנות מידית לשירות המבחן ולהורות על הכנת תסקיר, אשר יוגש לבית המשפט קמא.

בשלב זה, המשיב יישאר במעצר עד מתן החלטה נוספת.

החלטה זו ניתנה ביום 19/1/2023 בנוכחות הצדדים במהלך הדיון שהתקיים. בטעות הפכה ההחלטה ל"חסויה" לאחר שנחתמה. לאחר הגשת בקשה בהקשר זה וקבלת עמדת הצדדים, הוכן עותק מתוקן זה של ההחלטה ובו נמחקו פרטיו של המשיב, פרטים לגבי הבנות של בני הזוג ופרטים לגבי מקום מגוריהם.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, בנוכחות
הצדדים.